

Jeigu namas stovi virš požeminės vandens gyslos, jo gyventojai vargu ar galės pasigirti gera sveikata bei darna šeimoje. Žinoma, dėl kreivai riedančio gyvenimo vežimo nedera kaltinti vien vandens išspinduliuojamą neigiamą energiją, tačiau nepaisyti to irgi būtų neprotinga. Tiesa, pasak bioenergetiko Jono Algimanto Dainausko, bent tris naktis per metus reikalas iš esmės pasikeičia...

Pirmąsias tris sausio 19-osios, vasario 15-osios ir birželio 24-osios valandas vandeniui nu-tinka kai kas nepaprasta: jis prisipildo šviesiųjų galių. Toks vanduo žmogui suteikia stiprybės, išvalo jį, gražina sveikatą, džiaugsmą ir sielos giedrą.

Žvilgtelkime į bioenergetiko minimas datas. Kai kurios tikrai gerai žinomos.

Naktį iš birželio 23 į 24-ąją ramiai pūsti į akį nesinori ne tik lietuviams ir latviams. Intuityvų baltų poreikį šią naktį deginti Joninių laužus ir braukti rاسas puikiai supranta ir slavai, siautulin-gai švenčiantys Janą Kupalą. J.A.Dainauskas pasakoja aptikęs duomenų apie Ispanijos kalnuose gyvenančias bendruomenes, kurių nariai iš kalnų į lygumą nusileidžia tik kartą metuose – birželio 24-osios išvakarėse. Tai padaryti juos verčia senovinis ritualas – tą birželio naktį būtina išsimaudyti jūroje.

Sausio 19 diena nėra gerai žinoma, nors krikščionys ją mini jau mažiausiai porą tūkstant-mečių. Sausio 19-oji – Jėzaus Kristaus krikšto diena. J.A.Dainauskas užsimena specialiai pavar-tęs katalikišką maldynėlį ir radęs sausio 19-ąją įvardytą kaip atmintiną dieną, nors Kristaus krikštas švenčiamas sekmadienį po Trijų Karalių. O pravoslavų cerkvėse ji iškilmingai minima sausio 19-ąją, tą dieną šventinamas ir vanduo. Nuostabiausia yra tai, kad sausio 19-osios naktį pasemtas vanduo (geriausia, žinoma, iš natūralaus šaltinio) pasižymi tomis pačiomis savybėmis kaip ir „šventas“ vanduo (pašventintas šventykloje ar pasemtas iš stebuklais garsėjančioje vietoje trykstančios versmės, tarkim, Lurde).

Krikšto vandens galia

Bioenergetikas pasakoja, kad kadaise jį labai suintrigavo žinia apie Maskvos informacinių – banginių technologijų institute atliekamus tyrimus. Tenykščiai mokslininkai turi unikalią aparatūrą itin aukšto dažnio elektromagnetiniams virpesiams matuoti (nuostabi priemonė biolaukams tirti, čakrų diagnostikai, įvairių fizinių objektų spinduliavimui nustatyti). Šiame institute dirbusi medicinos mokslų daktarė I.J.Martjanova globojo beviltiškai sergančią moterį. Savo pacientės gydytoja buvo nemačiusi mažiau nei mėnesį. O išvydusi vos atpažino – ligų susukta moteris atrodė it naujai gimusi – papilnėjusi, rausvais skruostais, besišypsanti.

Kamantinėjama, kas ją taip sustiprino, ligonė papasakojo prieš sausio 19-ąją nuvykusi į Troicos-Sergejevo vienuolyną, kur vienuolis Germanas ją ir kitus nelaimėlius kiaurą naktį „auklėjo“. Rytą iškeliaujantiems iš vienuolyno buvo prisakyta kasdien maudytis vonioje, į vandenį būtinai įpylus arbatinį šaukštelį Germano įduoto „švento“ vandens. Moteris taip ir dariusi. Ir štai kaip ji pasikeitė per vieną savaitę!

Mokslininkai netiki stebuklais ir ieško reiškinių priežasčių bei mėgina savo prielaidas patikrinti eksperimentais. Taigi pati gydytoja nėrė į „krikšto dienos“ vandeniui pagerintą vonią, savo kailiu išbandė procedūros poveikį. O šis buvęs gana stiprus: pamirkus vandenyje kelias minutes išpildavo prakaitas, paskui visą odą imdavo švelniai „badyti“, o po 15 min. maudynių, jau apsirengus, kūnas dar ilgokai degdavo tarsi po geros pirties. Visų šių pojūčių nebuvo, jeigu į vonią neįpildavo šaukštelio „švento“ vandens.

Eksperimento dalyviams kilo mintis unikaliąją aparatūrą išmatuoti vienuolių dovanoto vandens elektromagnetinį spinduliavimą. Sumanymas davė naudos – prietaisai užfiksavo energijos impulsus, anot mokslininkų „idealiai sutampančius su sveiko organo virpesių dažniu“. Šiaip jau

vandens energetinė charakteristika visiškai kitokia. Atrodo, sausio 19-osios vanduo nesveikuosius žmogaus organus skatina „prisiminti“, kaip šie turėtų funkcionuoti!

Lietuviška ekspertizė

Vanduo – gyvas, negyvas, šventintas, šventų šaltinių, energetiškai įkrautas ir panašus - buvo ir yra mįslė, kurią knieti įminti ne tik mokslininkams, bet ir bioenergetikams. Juk žmogus, galima sakyti, iš vandens: jis sudaro 70% organizmo. Vadinas, paveikti vandenį yra kone tas pat, kas paveikti žmogų.

Paakintas pasaulyje atliekamų vandens tyrinėjimų, kaunietis bioenergetikas Jonas A.

Dainauskas ėmėsi savojo. Tą eksperimentą tęsė ketverius metus.

Iš įvairių šaltinių išsiaiškinęs tris datas – sausio 19, vasario 15 ir birželio 24, bioenergetikas stebėjo bei biolokaciniu metodu tyrė gamtoje vykstantį įstabų vandens virsmą. Kaip atrodė tyrimas?

Ypatingųjų dienų išvakarėse, maždaug nuo 23 val., kas 15 min. J.A.Dainauskas virgulėmis matavo iš čiaupo bėgančio vandens energiją. Taip pat stebėjo, kaip kinta energetika vandens, į stiklo ir plastiko indus prileisto iš anksto ir pastatyto lauke ant žemės bei patalpoje ant stalo. „Kaskart pamatavęs mačiau, kad energija auga, - pasakoja bioenergetikas. – Po vidurnakčio, įpusėjus pirmai valandai, tas augimas sustoja ir kurį laiką išlieka nepakitęs – maždaug 40 tūkst. bovių (bovis – bioenergijos vienetas). Paryčiui vandens energija silpnėja. O rytą virgulės parodo, kad vandens energija yra įprastinė foninė, kitaip tariant, 6,5 tūkst. bovių. Tiesa, „išsikrovė“ iš čiaupo bėgantis vanduo, o buvęs inde ir laikytas ant stalo savo stiprumo neprarado“.

Visuotinis virsmas

Mąstydamas apie šį nuostabų reiškinį J.A.Dainauskas sumanė praplėsti eksperimentą ir pasižiūrėti, kas tomis energijos antplūdžio valandomis vyksta žmogaus organizme.

„Atradau, kad žmogaus čakrų struktūros energija kinta kaip ir vandens! – vis dar neatsistebi bioenergetikas. – Jeigu, tarkime, žmogaus čakra, nesvarbu kuri – širdies, trečiosios akies, lytinės sistemos, dirbo 30% pajėgumu, minėtomis energijos virsmo valandomis išsiskleidžia visu 100%. Kai tai pastebėjau, mane pagavo azartas, ėmiau tikrinti visos aplinkos energiją. Ir vėl nustebau – sausio 19-osios, vasario 15-osios ir birželio 24-osios vidurnaktį visos aplinkos energija dvigubėja! Paprastai aplinkos energija svyruoja ties 6,5 tūkst. bovių žyme, o tyrimo metu užfiksavau net 10-12 tūkst. bovių. Pagaliau suvokiau, kad minėtais laikotarpiais stebuklingai keičiasi vanduo. Virsmas vyksta visoje gamtoje!“

Ši mintis paskatino J.A.Dainauską pasidomėti ir antrąją Joninių nakties stichija – ugnimi. Anot jo, neliko klausimo, kodėl nuo seniausių laikų mūsų protėviai birželio 24-osios naktį traukė arčiau vandenių, maudėsi ir plukdė vainikus. Tačiau kam šokinėti per laužus?

„Pernai Joninių naktį grįžęs iš Kernavės antrą valandą nakties atlikau eksperimentą su kalnų krištolo kristalais ir žvakėmis, - dėsto pašnekovas. – Turėjau progos įsitikinti, kad tą naktį šėlsta dar viena, dar galingesnė – ugnies stichija. Jos poveikis fantastiškas! Kitu laiku deganti žvakė, kaip ir paprastas vanduo, turi savitą energiją, savitą kokybę ir galią. O virsmo valandomis liepsna, kaip ir vanduo, įgauna stebuklingų galių. Atradęs šiuos dalykus Joninių naktį, patikrinau juos ir sausio 19-ąją bei vasario 15-ąją. Viskas vyksta lygiai taip pat: keičiasi erdvė, stichijos, žmogus...“

Kaip neištaškyti malonės?

Kol kas niekas negali paaiškinti, kodėl toks stebuklas kasmet vyksta? Kodėl tomis dienomis? Tarytum Žemę užlietų Dangaus malonė, įstabiausia dovana be jokios priežasties. Norėtusi tą dovaną išsaugoti, tik kaip?

Šitai paaiškinti gali bioenergetikas J.A.Dainauskas: sausio 19-osios, vasario 15-osios, birželio 24-osios išvakarėse verta prisipilti indą (geriausia butelį) vandens ir pastatyti jį ramioje vietoje. Pabudus naktį (nieko baisaus, jeigu ir išaušus) reikia indą uždaryti, apsukti vario vielele arba natūralaus pluošto siūlu ir sumegzti mazgelį, t.y. sukurti uždara sistemą. Beje, būtina saugoti, kad siūlas nesudrėktų, antraip apsauga neveiks. Tokia iš pirmo žvilgsnio primityvi apsauga, pasak bioenergetiko, puikiai atlieka savo darbą. Taigi, stebuklingų galių vanduo nepakitęs išsilaiko kelis ir net keliolika metų.

Jį galima naudoti kaip nuostabią stiprinamąją, gydomąją priemonę. Tereikia šlakelį šio vandens įpilti į didesnį kiekį paprasto, ir vėl „stebuklingosios“ priemonės turėsite į valias.

Daiva Karpavičiūtė

Straipsnis iš žurnalo „Būrėja“ 2006 m. vasaris